DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 10. Olkusz, dnia 1. września 1915.

163.

Osobiste.

Józef Edler von Kwiatkowski c. i k. pułkownik został zamianowany komendantem obwodu olkuskiego i objął już kierownictwo c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu.

164.

Najwyższe odznaczenia.

C. i k. wojskowy radca rachunkowy Dawid Schrenzel w Olkuszu oraz Dr. Franciszek Bartak, kapitanaudytor c. i k. obwodowego Sądu w Olkuszu zostali odznaczeni krzyżem kawalerskim orderu Franciszka Józefa w uznaniu szczególnie znakomitej służby.

165.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915,

dotyczące ustanowienia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Kielcach.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Wskutek dokonanego Najwyższem postanowieniem Jego c. i k. Apostolskiej Mości najłaskawszego zamianowania Jenerał-Gubernatora wojskowego dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany) jest Jenerał-Gubernatorstwo w Kielcach najwyższą władzą rządową i najwyższą instancyą dla całego sądownictwa i administracyi.

§ 2.

Wszystkie zadania i uprawnienia, które w dotychczasowych rozporządzeniach Naczelnego Wodza armii przydzielone zostały Komendom etapów armii i Guberniom wojskowym, przechodzą na Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe.

§ 3.

Zarządzenia zastrzeżone Naczelnej Komendzie etapów armii w § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 23. kwietnia 1915, Nr. 10 Dz. rozp., w § 3, ust. 1, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 22 Dz. rozp., i w § 1, ust. 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 24 Dz. rozp., przechodzą na Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe.

§ 4.

Rozporządzenia, zarządzenia i nakazy, wydane na mocy ustaw lub rozporządzeń Naczelnego Wodza armii przez Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w wykonaniu przydzielonych mu czynności administracyjnych będą

ogłaszane z mocą obowiązującą w »Dzienniku rozporządzeń Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego dla austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce«.

Dziennik rozporządzeń zawiera nadto i inne przeznaczone do ogólnej wiadomości ogłoszenia i ogólne wskazówki dla komend, władz i gmin.

Przepisy § 3, ust. 2 i 3, oraz §§ 4 do 9 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 1 Dz. rozp., o »Dzienniku rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce« stosują się także do »Dziennika rozporządzeń Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego«.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. września 1915.

§ 2, ust. 1, punkt 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 1 Dz. rozp., i § 1, ust. 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 7. marca 1915, Nr. 8 Dz. rozp., zostają uchylone.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

166.

Bajcowanie nasion.

W tym roku może zajść trudność w dostarczeniu witryolu miedzi (sinek potasu) do bajcowania zboża siewnego. Przeto już teraz zwraca się uwagę ludności na następujący sposób bajcowania w praktyce wypróbowany z bardzo dobrym wynikiem.

Zboże siewne wysuszone należy wsypać do płaskiego naczynia (miednicy lub dzierzki) około 30 cm. wysoko a na to nasiać suchego popiołu drzewnego do wysokości około $1^{1}/_{2}$ cm (popiół z węgli zupełnie się do tego nie nadaje). Teraz wszystko to wymieszać dokładnie suchemi rękami, przyczem zboże dobrze trzeć dłońmi tak długo, aż popiół przejdzie wszystkie części zboża siewnego.

W ten sposób przyrządzone zboże siewne wsypać do worków, (które przedtem możliwie najlepiej wymyć i wysuszyć) lub do skrzyń, aż przyjdzie czas użycia.

Podczas całej tej przyprawy należy bezwarunkowo unikać, aby zboże było wilgotne, przeciwnie zaś ziemia wilgotna całkiem nie szkodzi już podczas siewu.

Zboże w ten sposób przyprawione, które nie będzie użyte do siewu, staje się na nowo zdatnem do spożycia, o ile nie było wilgotne, jeżeli kilka razy przesiane zostanie na młynku.

167.

Sprawy paszportowe.

I.

Urządzenie w Krakowie i Granicy urzędów wizowania paszportów do jazdy na teren okupowany.

Do podróży na teren Polski, pozostający pod austryacko-węgierskim zarządem wojskowym wymaganem było dotąd w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza z 16. kwietnia b. r. Nr. 2 Dz. rozp., wykazanie się paszportem do podróży, wystawionym według najnowszych państwowych przepisów ze stycznia b. r. z fotografią i własnoręcznym podpisem, oraz wyraźnie opiewającym do jazdy na teren okupowany, który oprócz określenia miejsca i podróży opatrzony być miał wizą Naczelnej Komendy armii (etapowej Naczelnej Komendy) lub ministerstwa wojny.

Uzyskanie wizy powodowało w praktyce utrudnienie w komunikacyi, ponieważ obydwie władze wizowania paszportów — Naczelna Komenda armii i ministerstwo wojny — nie były najczęściej dla podróżnych dostępne bez nakładu drogi i znaczniejszej straty czasu.

Z tego powodu Naczelna Komenda armii, starając się o intenzywniejsze zbliżenie gospodarcze oraz nawiązanie stosunków handlowych monarchii z krajem okupowanym — urządziła na granicy terenu okupowanego dwa nowe urzędy wizowania paszportów a mianowicie jeden przy Komendzie fortecznej w Krakowie, drugi w Granicy.

Ponieważ podróżujący z monarchii po największej części przez jedną z tych pogranicznych stacyi przejeżdżają, nie będzie im więcej w przyszłości staranie się o wizę paszportową sprawiało trudności i powodowało stratę czasu.

II.

Aby paszport uprawniał do jazdy do wschodniego Śląska, Galicyi. Bukowiny i północnych Węgier, wymaganem jest, aby, oprócz ogólnych przepisów paszportowych, że paszport ważny jest do podróży do Austro-Węgier, zawierał jeszcze dopisek: ważny także do jazdy do wschodniego Śląska, Galicyi, Bukowiny, północnych Węgier.

III.

Mężczyźni, obywatele austryacko-węgierscy w wieku między 17. a 50. rokiem życia potrzebują do przekroczenia granicy oprócz podróżnych legitymacyi odpowiadającym powyższym przepisom jeszcze osobnego pi-

semnego zezwolenia do przekroczenia granicy, wystawionego przez właściwą polityczną władzę krajową.

IV.

Prośby o wydanie paszportów do podróży i przepustek do Krakowa mają być zawsze wnoszone na piśmie za pośrednictwem właściwej Zwierzchności gminnej i muszą być własnoręcznie przez petentów podpisane.

Zwierzchność gminna przedkładając taką prośbę ma wyraźnie potwierdzić, czy petent jest pod względem politycznym bez zarzutu i w zupełności na zaufanie zasługuje.

Prośby osób na zaufanie nie zasługujących należy przedkładać z wnioskiem na nieuwzględnienie.

Naczelnik gminy i pisarze gminy zostaną pociągnięci do surowej odpowiedzialności w razie poparcia próśb osób na zaufanie nie zasługujących.

V.

Przepustki do przejścia rejonu fortecznego Krakowa będą wydawane tylko tym osobom z okupowanego kraju Polski, które wykażą się świadectwem lekarskiem stwierdzającem, że w ciągu ostatnich trzech lat poddały się szczepieniu ochronnemu.

Potwierdzenie szczepienia może być celem uproszczenia wpisane do paszportu podróżnego.

168.

Podania o wydanie koncesyi i kart przemysłowych.

Prośby o udzielenie koncesyi przemysłowych (np. uprawnienia do prowadzenia przemysłu gospodniego, trafiki) lub kart przemysłowych mają być wnoszone do c. i k. Komendy obwodowej zawsze na piśmie za pośrednictwem właściwej zwierzchności gminnej i muszą być przez petentów własnoręcznie podpisane.

Zwierzchność gminna przedkładając prośbę o koncesyę, ma donieść, czy ze względu na rzeczywistą potrzebę ludności zachodzi potrzeba wydania nowej koncesyi, względnie, czy prośbę należałoby odrzucić.

Przedkładając prośbę o wydanie karty przemysłowej ma Zwierzchność gminna donieść, czy przeciw prowadzeniu powyższego przemysłu przez petenta nie zachodzą jakie przeszkody, czy tenże zachowuje się moralnie i obyczajnie i czy nie zachodzi podejrzenie, że nadużywałby udzielonego mu uprawnienia do trudnienia się przemytnictwem.

W podaniach należy zawsze dokładnie podać adres petenta, jakoteż daty urodzenia oraz miejsce przynależności.

169.

Ogłoszenie.

Pomimo ogłoszeń odnośnych zakazów mnożą się wypadki usiłowanego przemycania za granicę austr.-węgierskiego zarządu towarów, a zwłaszcza środków żywności, których wywóz z obszarów okupowanych przez c. i k. wojska jest zabroniony.

Aby tym przekroczeniom skutecznie zapobiedz, będę odtąd wszystkich pojmanych na przemytnictwie karał nie tylko konfiskatą towarów, lecz także

Aresztem do 6 miesięcy

względnie grzywną do 2000 koron. Tej samej karze podlegają wszystkie osoby, które przemytnictwo powodują, popierają lub z niego korzystają.

Ufam, że cała ludność we własnym interesie będzie się przyczyniała do wykrycia przemytników i oddawania ich zasłużonej karze.

170.

Do wszystkich Pp. Wójtów gmin!

Przy sposobności lustracyi kas gminnych zauważono, że klucze od kasy gminnej przechowują Wójtowie.

Ponieważ postępowanie takie nie zgadza się z zasadami kasowości, przeto polecam w każdej gminie ustanowić kasyera, do którego należeć będzie pobór i wypłata gotówki.

Kasyerowi gminnemu nie wolno zaś pobierać ani wypłacać pieniędzy tak długo, dopóki pisarz gminny odnośnego dochodu lub wydatku do ksiąg kasowych nie wpisze. Przez prowadzenie takiej manipulacyi uniknie się wszelkich niedokładności, a umożliwi należyte prowadzenie ksiąg kasowych.

Klucze od kasy mają być w ten sposób rozdzielone, że klucz od skrytki (tresotu) powinien mieć kasyer gminy, zaś klucze od zewnętrznych drzwi kasy gminnej Wójt i pisarz gminny.

O wyborze kasyera, którego imię i nazwisko należy podać c. i k. Komendzie obwodowej oraz o wprowadzeniu go w urzędowanie i rozdziale kluczy, należy donieść do 20. września b. r.

171.

Do Urzędów gminnych!

Ponieważ stwierdzono, że w niektórych gminach sprzedają dzienniki osoby nie mające na to zezwolenia,

albo sprzedają takie dzienniki, które nie są w zezwoleniu wymienione, przeto c. i k. Komenda obwodowa poleca ogłosić w gminie następujące zarządzenie:

1) Sprzedażą dzienników i czasopism w sklepach oraz roznoszeniem po ulicach i lokalach czyto w celach sprzedaży czy za darmo, trudnić się mogą tylko ci, którzy na to otrzymają zezwolenie c. i k. Komendy obwodowej.

2) W zezwoleniu mają być wyraźnie wyszczególnione te pisma i dzienniki, których sprzedaży dozwolono.

3) Roznosiciele mają być opatrzeni w odpowiednią opaskę na ramieniu.

Przekraczający to zarządzenie będą karani w myśl § 6. rozporządzenia Naczelnego Wodza z 7. marca 1915, Nr. 6, Dz. rozp. Zarządu wojsk. cz. III. Nadto pisma ulegną konfiskacie.

172.

Do Panów Wójtów!

Mimo pouczeń udzielonych podczas wieców urzędowych wpłynęła i ciągle jeszcze wpływa nadmierna ilość próśb o uwolnienie i wykreślenie z cywilnych oddziałów robotniczych osób przeznaczonych do robót drogowych.

Polecam ogłosić w gminie, że tego rodzaju prośby pozostaną bez odpowiedzi.

173.

Sprawy szkolne.

Rok szkolny 1915/16 rozpocznie się w tutejszym powiecie w pierwszej połowie września 1915.

Na podstawie istniejących etatów zorganizowano następujące szkoły i zamianowano odpowiednio kwalifikowane siły nauczycielskie:

1. 4-ro kl. szkoła męska — Olkusz.
2. 4-ro » » żeńska — Olkusz.
3. 4-ro » » mieszana — Wolbrom (o 5 siłach naucz.).
4. 4-ro » » » — Skała.
5. 4-ro » » » — Bolesław (w przyłączeniu z fabryczną).
6. 2-u » » » — Żarnowiec (o 3 siłach naucz.).
7. 2-u » » » — Biały Kościół.
8. 2-u » » » — Owczary.
9. 2-u » » » — Korzkiew.
10. 2-u » » » — Pilica.
11. 2-u » » » — Sułoszowa.
12. 1-o kl. szkoła mieszana — Cianowice.
13. 1-o » » » — Chechło.
14. 1-o » » » — Smardzowice.
15. 1-o » » » — Ojców.
16. 1-o » » » — Wielka Wieś.
17. 1-o » » » — Gołaczewy.
18. 1-o » » » — Sierbowice.
19. 1-o » » » — Kroczyce.
20. 1-o » » » — Pradła.
21. 1-o » » » — Ogrodzieniec.
22. 1-o » » » — Grzegorzowice.
23. 1-o » » » — Sieciechowice.
24. 1-o » » » — Minoga.
25. 1-o » » » — Sobiesęki.
26. 1-o » » » — Wielmoża.
27. 1-o » » » — Przeginia.
28. 1-o » » » — Łobzów.
29. 1-o » » » — Łany Wielkie.
30. 1-o » » » — Małoszyce.
31. 1-o » » » — Jeziorowice.
32. 1-o » » » — Otola.
33. 1-o » » » — Wola libertowska.
34. 1-o » » » — Chlina.
35. 1-o » » » — Stawniów.
36. 1-o » » » — Klucze.
37. 2-u » prywatna fabr. Krążek.
38. 1-o » prywatna Tow. Saturn. Gorenice.
39. 1-o » prywatna. Wierzbka.
40. 1-o » prywatna. Krzykawa.

Nadto otwarte będą w bieżącym roku po naprawieniu budynków szkolnych i sprawieniu odpowiedniego urządzenia szkoły: w Jangrocie, Rzeplinie, Jerzmanowicach i Koryczanach.

Dzieci w wieku szkolnym będące, wezwane zostaną pisemnie do wpisu i przydzielone do odpowiedniej klasy.

Dzieciom wpisanym do szkoły nie wolno nauki przerywać w ciągu roku. Rodzice, którzy dzieci swe bez usprawiedliwionego powodu nieregularnie do szkoły posyłają lub przed zakończeniem roku szkolnego ze szkoły zabierają — ulegną karze. — Powody usprawiedliwiające nieobecność dziecka w szkole wymienione będą na karcie wpisu, którą każde dziecko otrzyma. Przyjęcie dziecka do szkoły jest z reguły dopuszczalne tylko z początkiem roku szkolnego. Rok szkolny trwa 10 miesięcy, zaś 2 miesiące przypadają na główne ferye.

Językiem wykładowym w szkołach ludowych jest język polski, w szkołach zaś cztero- i więcej-klasowych udzielanym będzie obowiązkowo od III. klasy począwszy język niemiecki.

Udzielenie budynku szkolnego, mieszkania dla nauczyciela kierującego tudzież urządzenia szkolnego, opału i obsługi należy do gminy, względnie miejscowo-

ści, w której szkoła się znajduje. Koszta utrzymania szkoły pokrywa gmina, względnie miejscowość tudzież fundusz rządowy, według dawniejszych etatów szkolnych obecnie przez c. i k. Komendę obwodową zatwierdzonych. Składki (rozkładki) ogółu szkolnego w dotychczasowym wymiarze należy za rok 1915 najpóźniej do 15. października 1915 zebrać i złożyć w kasie c. i k. Komendy obwodowej.

Kwoty przypadające na rzeczowe potrzeby szkoły wyasygnowane będą do rąk uprawnionego członka Wydziału szkolnego względnie Wójta.

Nowe szkoły zakładane będą w tych miejscowościach, gdzie na cele szkolne udzielony zostanie odpowiedni budynek szkolny z urządzeniem, i gdzie miejscowe czynniki zobowiążą się pokrywać wydatki w tej mierze, jak to w dotychczasowych etatach ustanawiano.

Zakładanie i prowadzenie szkół prywatnych bez wyraźnego zezwolenia c. i k. Komendy obwodowej będzie surowo karane.

174.

Sprawy sądowe.

Celem zaprowadzenia jednolitości w postępowaniu i uproszczenia postępowania w sądach gminnych zarządza się co następuje:

I. Sprawy cywilne procesowe.

1) Po wejściu pozwu do sądu należy pozew zaopatrzyć w środku u samej góry stampilią wejścia, a po zaciągnięciu pozwu do odnośnego rejestru, zaopatrzyć go liczbą bieżącą rejestru po prawej stronie u góry, następnie tak nazwisko jak i imię stron umieścić w spisie alfabetycznym dla rejestru dla spraw cywilnych prowadzonym. Po przeczytaniu pozwu przez sędziego gminnego, wyznacza on rozprawę na oznaczony dzień i godzinę, zarządzając równocześnie wezwanie do rozprawy stron i świadków — poczem prowadzący kancelaryę sądową wciąga sprawę do t. z. raptularza t. j. do księgi mającej rubryki: liczbę czynności odnośnej sprawy, nazwisko sędziego, godzinę rozprawy, zalegające załatwienie i datę oddania sprawy przez sędziego do kancelaryi, przedsiębrać się mającą czynność urzędową albo polecenie, które wykonać należy, wydane zarządzenie, uwagę. Każdą kartkę takiego raptularza należy u samej góry zaopatrzyć napisem, którego treścią ma być bieżąca data i dzień.

Raptularz taki będzie praktycznie przedstawiał się następująco:

25. sierpnia 1915 środa.

Liczba czynności	Nazwisko sędziego	Audyencye: godzina audyencyi	Audyencye: zalegające załatwienia	Audyencye: oddano do kancelaryi	Czasokresy: Przedsiębrać się mająca czynność urzędowa, albo polecenia, które należy wykonać.	Czasokresy: Wydane zarządzenia	Uwaga
41/15		*9*	*wyrok*	*28/8*			
56/15		*10*	*odroczono*	*26/8*			
63/15		*9*	*spoczywa*	*26/8*			

Po oddaniu aktu do kancelaryi, sprawę odnośną należy przekreślić kolorowym ołówkiem.

Co do formy pozwów i wogóle podań do sądu wpływających należy dążyć do tego, by pozwy i podania miały jednolitą formę a zwłaszcza, by na pierwszej stronie podania był pozostawiony należyty wolny odstęp na wyciśnięcie stampilii wejścia, by adresy stron a zwłaszcza zawód i miejsce ich zamieszkania były wyrażone a następnie, by sama treść skargi lub podania na pierwszej stronie pisaną była po prawej

połowie strony tak, by lewa jej połowa pozostawała wolną na umieszczenie pisemnych zarządzeń sędziego.

2) Gdy przy wyznaczonej rozprawie nie jawi się powód, łub też nie jawią się obie strony, nie należy na przyszłość spisywać osobnego protokołu i wypisywać postanowienia sądu, wystarczy tylko umieszczenie po lewej stronie pozwu uwagi:

»Powód do rozprawy się nie jawił — postępowanie się umarza (art. 145 p. cyw.)« lub »strony się nie jawiły przy rozprawie. Postępowanie spoczywa (art. 145 p. cyw.)« i uwagę tę zaopatrzyć datą i podpisem sądu.

Wszystkie sądy gminne otrzymają wkrótce stampilie, które zawierać będą odnośne wyżej wspomniane uwagi.

3) Gdy rozprawę wyznaczono na oznaczony dzień i godzinę — należy o oznaczonej godzinie strony wywołać, a o ile strony obie lub jedna ze stron nie jawią się, ściśle zastosowywać przepisy art. 145, 145/1, 145/2, 145/3 pc. W ten bowiem sposób nie tylko, iż strony żądające rozstrzygnięcia sądu przyzwyczają się do ścisłego przestrzegania wyznaczonych terminów, ale także i sąd dowolnem jawieniem się stron nie będzie w czynnościach swych krępowany.

4) Protokoły rozpraw należy spisywać jak najdokładniej, o ile możności krótko ale treściwie; zarzuty strony pozwanej, zeznania świadków, należy ująć w krótką ale treściwą formę, przyczem także na to baczyć należy, by w zeznaniach tych zamieszczoną była dokładna data i miejsce zdarzenia, co do którego świadek zeznaje. Samą redakcyą protokołu zająć się ma przewodniczący, protokół bowiem jest aktem wielkiej wagi. Po przeprowadzeniu rozprawy i wyczerpaniu dowodów przez strony ofiarowanych, przewodniczący rozprawę zamyka i zaraz udaje się z ławnikami na naradę. Unikać na przyszłość należy praktykowanego dotąd sposobu zbierania kilku spraw razem i wspólnego nad niemi obradowania, gdyż to przedewszystkiem sprzeciwia się zasadzie bezpośredniości rozprawiania, a nadto sędziowie rozpatrując inne sprawy, tracą wątek spraw poprzednich i postępowanie takie powoduje to, że przy naradzie traci się wiele czasu na odczytywaniu protokołu, rozprawy, skargi i innych pism, a to celem przypomnienia i uprzytomnienia sobie sprawy — podczas, gdy pod świeżem wrażeniem odniesionem bezpośrednio i sprawa sama na tem nie ucierpi i sędziowie nie tracą czasu na przeglądanie aktów.

5) Przy naradzie przewodniczący redaguje postanowienie sądu i każe wpisać je w jak najkrótszej formie do protokołu narad, który podpiszą sędziowie.

6) Po odbytej naradzie sądu, przewodniczący ogłosi wyrok w sali rozpraw i udzieli pouczenia o przysługujących stronom środkach prawnych i terminie do ich wniesienia przez ustawę wymaganym i to zanotuje w protokole.

7) Wygotowanie wyroku nastąpić powinno wedle wymogów art. 142 p. cyw. przyczem atoli na przyszłość trzymać się należy jednolitej i prostszej formy wyroku a mianowicie, po ogólnej formie wstępnej wyroku, następuje sentencya wyroku we formie zwięzłej i jasnej np. »pozwany N. N. winien powodowi X. Y. pod zagrożeniem egzekucyą zapłacić kwotę.... i koszta sporu w kwocie...« »powoda X. Y. oddala się z żądaniem pozwu, że pozwany winien mu pod zagrożeniem egzekucyą zapłacić kwotę.... i koszta sporu. Powód winien pozwanemu zapłacić koszta sporu w kwocie....« Po sentencyi wyroku następuje dopiero jego uzasadnienie, które również tak co do swej treści i formy winno być krótkie i treściwe, a nie powinno stanowić odpisu całego pozwu i zeznań świadków w protokole rozprawy umieszczonych. Winno więc zawierać to, czego żąda powód i uzasadnienie tego żądania, zarzuty pozwanego, wynik przeprowadzonych dowodów, to wszystko we formie jak najkrótszej; dalej ustalenia, na których sąd wyrok oparł, a więc n. p. na podstawie zeznań świadków N. N. i X. Y. ustala się, że między powodem a pozwanym dnia.... przyszła do skutku umowa o pożyczkę, że powód pożyczkę w kwocie.... pozwanemu wypłacił, że pozwany, który pożyczkę zobowiązał się w tym a tym dniu powodowi zwrócić, dotąd tego nie uczynił — dalej przytoczyć przepisy prawne, które sąd zastosował przy ferowaniu wyroku.

W ten sposób odpadnie potrzeba pisania wyroków w »ostatecznem« i »nieostatecznem« wygotowaniu, a każda sprawa będzie miała tylko jeden wyrok w jednem wygotowaniu. Tak we wyrokach jak i we wszelkich pismach sądowych unikać należy zwrotów »odmówić w powództwie« »skarżący powództwa nie udowodnił« i t. p. gdyż wyrażenia takie są niezrozumiałe i zawiłe a są naleciałościami języka rosyjskiego.

8) W wypadku wydania wyroków w zaoczności, należy w jak najkrótszym czasie wyrok taki wraz z pouczeniem o przysługujących przeciw temu wyrokowi środkach prawnych, stronie nie jawiącej się doręczyć.

9) Po ukończeniu sprawy należy wszystkie podania, protokoły, wyrok i t. p. do tej sprawy należące zeszyć i zaopatrzyć okładką a następnie akt okartkować t. zn. każdą zapisaną lub rozpoczętą kartkę odnośnego aktu (z wyjątkiem wezwań) oznaczyć u samej góry po prawej stronie liczbę bieżącą kartki (1, 2, 3) a gdyby przeciw wyrokowi wniesioną została apelacya, to pismo apelacyjne należy wszyć do aktów a także wszyć pismo, którem się akta sądowi apelacyjnemu przedkłada i w tem piśmie wymienić liczbę karty zaczepionego wyroku i kartę pisma apelacyjnego. O wnie-

sieniu apelacyi zawiadomić należy stronę przeciwną wraz z pouczeniem o możności wniesienia odpowiedzi na apelacyę i o terminie do wniesienia wymaganym a potwierdzenie odbioru zawiadomienia dołączyć do aktów.

W wypadku, jeśli w aktach znajdzie się jaki dokument, który służył za dowód, należy dokument ten włożyć do koperty i kopertę tę wszyć do aktów tak, by dokument ten z koperty w razie potrzeby łatwo wyjąć można. Na kopercie takiej należy umieścić napis oznaczający dokumenty w niej się znajdujące i zaznaczyć przez kogo zostały przedłożone. Koperta taka otrzyma także liczbę karty.

10) Po zwrocie aktów przez sąd apelacyjny należy o ile tego potrzeba zachodzi, a więc w wypadku, gdy żadna ze stron, lub która z nich przy rozprawie apelacyjnej obecną nie była, doręczyć odpisy wyroku apelacyjnego i dowód doręczenia wszyć do aktów.

II. Sprawy karne.

Uwagi odnoszące się do postępowania w prawach cywilnych, odnoszą się także w znacznej mierze i do spraw karnych — zwłaszcza co do zewnętrznej formy doniesień, rozpisania rozpraw, protokołów, rozpraw i porządkowania aktów.

Wyroki w sprawach karnych mają również zewnętrzną formę taką, jak wyroki w sprawach cywilnych. Sentencya wyroku ma być najpierw umieszczona i ma opiewać: oskarżony X. Y. winien jest, że dnia .... 1915 w .... zabrał dla własnej korzyści, z lasu rządowego w Imbramowicach 5 sztuk drzewa wartości koron ...., przez co popełnił przekroczenie z art. ... za co się go zasądza na karę ...... i na zapłacenie odszkodowania w kwocie .... albo ... oskarżonego X. Y. uwalnia się od oskarżenia o wykroczenie z art. ... u. k. popełnionego przez to, że dnia .... 1915 w ...... zabrał dla własnej korzyści drzewo z lasu rządowego w Imbramowicach wartości .....« Potem następuje »uzasadnienie« wyroku. W uzasadnieniu tem ma być umieszczone krótkie przedstawienie sprawy, dowody stwierdzające winę, okoliczności winę oskarżonego łagodzące lub obciążające i wymienione przepisy ustawy karnej, na których sąd oparł wyrok.

Zresztą co do wyroków zaocznych i przedkładania aktów sądowi apelacyjnemu zastosować się należy do wskazówek pod I. przytoczonych. Dla praktycznego zoryentowania się otrzymają sądy jako wzór 1 akt cywilny i 1 akt karny, które to akty przedstawiają cały przebieg sprawy, a to od chwili wniesienia skargi lub doniesienia, aż do przedłożenia apelacyi. Z aktów tych widoczną jest także zewnętrzna ich forma, sposób zeszywania, kartkowania. Całą manipulacyę, tudzież sposób załatwiania spraw ułatwią sądom druki dla nich wszystkich jednakowe, tudzież stampilie.

III. Obwieszczenie.

I. Na listę prywatnych doradców wciągnięci zostali:

Teodor Bac, z siedzibą w Żarnowcu;
Józef Gurbiel, z siedzibą w Olkuszu;
Karol Denkowski, z siedzibą w Olkuszu;
Józef Krzakowski, z siedzibą w Pilicy;
Jan Wincenty Krztoń, z siedzibą w Skale;
Bolesław Jurkowski, z siedzibą we Wolbromiu;
a nadto pomocnik adwokata przysięgłego Edmund Winczakiewicz z siedzibą w Olkuszu.

II. Na listę notaryuszów wciągnięty został notaryusz Kazimierz Golański w Olkuszu.

175.

Do wszystkich Urzędów gminnych obwodu Olkuskiego!

W ostatnich czasach zdarzają się wypadki, że mieszkańcy wsi i gmin wnoszą pojedynczo podania o bezpłatne wydanie drzewa w celu odbudowania zniszczonych budynków mimo, że niektórzy z nich już drzewo w tym celu czy to bezpłatnie, czy też po cenach zniżonych otrzymali.

Pominąwszy fakt, że pojedyncze wnoszenie podań utrudnia kontrolę w powyższym kierunku, odrębne załatwienie odnośnych próśb przysparza niepotrzebnie mnóstwo pracy, przeto poleca się Urzędowi gminnemu zawiadomić natychmiast wszystkich sołtysów w obrębie gminy, by do dni 14-tu przedłożyli c. i k. Komendzie obwodowej dokładnie sporządzony wykaz wszystkich mieszkańców wsi, którzy drzewa do budowy jeszcze potrzebują, wyłączając z tego wykazu tych wszystkich, którym drzewo już raz wydano lub też wydania względnie sprzedania drzewa po cenach zniżonych odmówiono.

Nadmienia się, że wykaz w mowie będący ma być jak najdokładniej zestawiony i obejmywać tylko niezbędnie na razie potrzebną ilość budulcu oraz do czego drzewo to ma być użyte.

Za dokładność wykazu tego czyni się odnośnego sołtysa względnie wójta osobiście odpowiedzialnym, przyczem się zauważa, że podania wnoszone po upływie poprzednio oznaczonego terminu będą z reguły odmownie załatwione.

176.

Ustanowienie ceny dla soli austryackiego pochodzenia.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w najbliższym czasie wprowadzone zostaną z kopalń we Wieliczce i Bochni do tutejszego okręgu większe ilości soli kamiennej we woreczkach i kartonach, przyczem cena wynosić będzie wszędzie 26 hal. za 1. klg.

Ceny tej nie wolno nikomu podnosić; każdego wzywa się, aby o ewentualnych nadużyciach kupców natychmiast donosił c. i k. Komendzie obwodowej, która przeciw winnym wystąpi z całą surowością.

177.

Do wszystkich Panów Wójtów!

Powołując się na art. 143. Dziennika Urzęd. Nr. 8. jeszcze raz wzywam naczelników gmin, aby prenumeratę za Dziennik Urzędowy za II. półrocze 1915 złożyli w cywilnym komisaryacie najpóźniej do 15. b. m.

178.

Ekspozytura cłowa w „Lgocie-Niesułowicach".

Podaje się do powszechnej wiadomości, że na granicy galicyjskiej w Lgocie-Niesułowicach ustanowiona została Ekspozytura cłowa (poboczny urząd cłowy), która czynności urzędowe rozpoczęła z dniem 19. sierpnia 1915.

Droga Olkusz-Trzebinia została uznaną za drogę cłową.

179.

Sprawy pocztowe.

I.

Na podstawie rozporządzenia Najwyższego Wodza armii z dnia 7. marca 1915 o służbie pocztowej i telegraficznej otwiera się w Wolbromiu etapowy urząd pocztowy I. klasy dla ruchu cywilnego.

Dopuszczalne są:

a) Do nadawania po myśli § 4, 1—4, 6 i 8 tego rozporządzenia:

Karty korespondencyjne, otwarte listy, druki (gazety), próbki towarowe, nadawane otwarte listy z podaniem wartości oraz wpłaty na czeki pocztowej kasy oszczędności.

b) Do odbioru po myśli § 5, 1—6 rozporządzenia:

Karty korespondencyjne, listy otwarte i zamknięte, druki (gazety), próbki towarowe, paczki bez podania wartości do 5 kg. tudzież listy z oznaczeniem wartości.

II.

P r y w a t n y r u c h t e l e g r a f i c z n y dozwolony jest między etapowymi urzędami pocztowymi i telegraficznymi Działoszyce, Noworadomsk i Piotrków, Miechów, Jędrzejów, Włoszczowa, Dąbrowa w Polsce i Olkusz, jak również między temi miejscowościami a miejscowościami w monarchii austryacko-węgierskiej — w j ę z y k a c h n i e m i e c k i m, w ę g i e r s k i m i p o l s k i m.

Połączenie telegraficzne z pierwszemi trzema urzędami podjąć można z dniem ogłoszenia ich przez c. i k. Wojskową Gubernię w Piotrkowie.

180.

Zwalczanie wścieklizny.

Wzywa się posterunki c. i k. Żandarmeryi, Oddziały c. i k. Straży skarbowej, Naczelników gmin i sołtysów do ścisłego dopilnowania wydanych swego czasu zarządzeń celem powstrzymania szerzenia się wścieklizny u zwierząt, choroby również dla ludzi nader niebezpiecznej.

W szczególności przypomina się zarządzenia trzymania psów na łańcuchach względnie zaopatrzenia ich w należycie zabezpieczające kagańce.

Psy, biegające bez kagańca będą zabijane.

Poleca się Naczelnikom gmin i sołtysom wsi, aby co miesiąca przeprowadzali rewizye i zarządzali wyłapanie i wybicie psów wałęsających się wolno bez kagańca, a osoby nie stosujące się do przepisów, donieśli do c. i k. Komendy obwodowej.

Zwraca się jeszcze raz ludności uwagę na wielkie niebezpieczeństwo dla życia z powodu pokąsania przez psy wściekłe, z powodu czego miesięcznie po kilkanaście osób musi się odstawiać do szpitala w Krakowie.

181.

Zaraza pyska i racic (jaszczuru) w obwodzie Dąbrowa.

I.

W miejscowości Reden w gminie Dąbrowa sprawdzono urzędownie zarazę pyska i racic (jaszczur) w 3 zagrodach.

II.

W miejscowości Góra Włodowska należącej do gminy Włodowice obwodu Dąbrowa została uznaną urzędownie zaraza pryszczycy za wygasłą.

182.

Sprzedaż osi do wozów.

Aby ludności dać możność samemu sporządzenia sobie wozu, zajęto u firmy Leitner i Strzegowski w Dąbrowie osie do wozów, które można będzie nabyć za zapłatą.

Firma Leitner i Strzegowski w Dąbrowie ma na składzie całkiem wykończonych:

441 par osi do wozu Nr. 2 o wadze za parę 25 kg.
465 par osi do wozu Nr. 3 o wadze za parę 36 kg.
60 par osi do wozu Nr. 4 o wadze za parę 37 kg.
44 par osi do wozu Nr. 5 o wadze za parę 44 kg.
16 par osi do wozu Nr. 6 o wadze za parę 51 kg.
w cenie po 0.60 koron za 1 kg.

Oprócz tego znajdują się jeszcze dwa razy tyle na pół gotowe, które ewentualnie w razie potrzeby w bardzo krótkim czasie będą mogły być wykończone.

Następnie znajduje się także w warsztatach Huta Bankowa w Dąbrowie około 600 kg. $^{50}/_{13}$ i $^{50}/_{16}$ mm. płaskiego żelaza (cena 24 h. za 1 kg.) nadającego się na rafy.

183.

Listy gończe.

I.

W dniu 30/7. zjawił się u Julianny Klepacz mieszkanki wsi Baranów, gminy Radzanów, nieznany mężczyzna i wyłudził od niej sumę pieniężną w kwocie 550 rubli, okłamując ją, że jej mąż, który w szpitalu w Warszawie leży ranny, posłał go, aby mu przyniósł pewną kwotę pieniężną, której bardzo potrzebuje. Z uzyskanemi pieniądzmi wyjechał tenże nieznajomy wraz z dodaną mu do towarzystwa Teklą Klepacz do Jędrzejowa i tam umknął.

Opis osoby:

Wzrost średni, twarz podłużna, włosy czarne i podobny mały wąs, pociągły nos, oczy wpadające, grube wargi, drobne przednie zęby. Ubiór: zielonawe ubranie, bosy, sprawca nosił pod pachą terpki.

Wszystkie Komendy, władze i organy bezpieczeństwa uprasza się przeprowadzić poszukiwania za sprawcą i w razie przydybania go dostawić do c. i k. Sądu obwodowego w Busku.

II.

Bartłomiej Kochański, około 20 lat, obwiniony o zbrodnię fałszowania monet wedle § 118 ust. kar., urodzony w Królestwie Polskiem i tamże przynależny, zamieszkały prawdopodobnie w Giągowicach, wolny, robotnik fabryczny, wzrostu średniego, twarz okrągła i blada, włosy jasno blond kręcone, oczy siwe, nos proporcyonalny, ubrany po miejsku, zbiegł w niewiadomym kierunku. Powyższe indywiduum należy odesłać do c. i k. Sądu obwodowego w Jaworznie.

III.

Franciszek Podziomski lub Poziomski albo Podziemski, 22 lat, urodzony w Sielcu, urząd parafialny Niwka, zamieszkały w Modrzejowie w Królestwie Polskiem, syn Antoniego i Maryi, z domu Palka, przeciw któremu były wdrożone tymczasowe dochodzenia z powodu morderstwa rabunkowego według §§ 134 i 135 ustęp II ust. karn., uciekł z aresztu w Jaworznie dnia 26. maja b. r. około godziny 8. rano w nieznanym kierunku.

Wzywa się wszystkie władze bezpieczeństwa, aby w razie przydybania tegoż, uwięziły go i Sądowi w Jaworznie dostawiły. Tenże jest wzrostu średniego, brunet, twarz pociągła, oczy czarne, małe czarne wąsy, czoło wysokie, mówi tylko po polsku, ubrany po miejsku. Szczególne znaki: tatuowanie na piersi i ramionach.

184.

Do wszystkich Urzędów gminnych!

Zawiadamia się, że wydzierżawienie prawa polowania na gruntach włościańskich bez poprzedniego zezwolenia tutejszej Komendy jest zakazane.

185.

Dziennik urzędowy.

Odnośnie do art. 143. Dzien. Urzęd. Nr. 8. oznajmia się, że na przyszłość inseraty firm nie należy przesyłać do cywilnego komisaryatu c. i k. Komendy obwodowej tylko wprost do »Biura wywiadowczego wojskowej gubernii kieleckiej« w Krakowie, ulica Gertrudy l. 12.

Biuro to wydaje pismo inseratowe dla całej gubernii, które po jednym egzemplarzu dołączone będzie do każdego numeru Dziennika urzędowego.

186.

K. 140/15.

Edykt.

W przechowaniu c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie znajduje się złoty pierścień z napisem V. M. 27/2. 1905.

Wzywa się właściciela tego przedmiotu, aby wystąpił ze swemi prawami ustnie lub pisemnie w przeciągu trzech miesięcy w Sądzie c. i k. Komendy obwodowej.

Po upływie tego czasokresu sprzeda się ten pierścień w drodze licytacyjnej.

Z c. i k. Sądu obwodowego w Miechowie.

Miechów, dnia 14. sierpnia 1915.

Kierownik Sądu.

187.

Exh. 356.

Edykt.

W przechowaniu c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie znajduje się skrzynia z następującymi przedmiotami:

Dwa puhary, dwie ramy do obrazów, obraz z ramą, jedna para kalesonów, dwie pary trzewików damskich, jedna miara metrowa, dwie paczki igieł do szycia, jedwabna suknia damska, podkładka marmurowa, dwie resztki czarnego sukna i dywan ścienny.

Skrzynię wraz z wymienionymi przedmiotami znaleziono przy trenie prowiantowym 11-go pułku piechoty pospolitego ruszenia. Rzeczy te pochodzą prawdopodobnie z kradzieży; właściciel jest dotąd nieznanym.

Wzywa się właściciela tych przedmiotów, aby wystąpił ze swemi prawami ustnie lub pisemnie w przeciągu trzech miesięcy w Sądzie c. i k. Komendy obwodowej.

Po upływie tego czasokresu sprzeda się te przedmioty w drodze licytacyjnej.

Z c. i k. Sądu obwodowego w Miechowie.

Miechów, dnia 14. sierpnia 1915.

Kierownik Sądu.

C. i k. Komendant obwodu

Pułkownik Edler von Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.